

МАРКО К. ГРЕГОВИЋ

150 година од рођења (1867–2017)

Слике и иконе

МАРКО К. ГРЕГОВИЋ

150 година од рођења (1867–2017)

Слике и иконе

Галерија „Марко К. Греговић“
Спомен дом „Црвена комуна“
Петровац на Мору

25. новембар 2017. – 1. фебруар 2018.

Илустрације на корици:

Митрополит Висарион Љубиша

1898. уље на платну, 85,5 x 59,5 цм, вл. манастира Прасквица, Свети Стефан

Св. Стефан архиђакон

крај XIX вијека, уље на платну, 55 x 34 цм, вл. цркве Св. Тројице, Стари град, Будва

СТО ПЕДЕСЕТ ГОДИНА ОД РОЂЕЊА СЛИКАРА МАРКА ГРЕГОВИЋА

*Да би тегали будућносћ, и потребна нам је прошлосћ.
За нова стремљења тражимо стваре и озврде
у најпозитивнијем смислу те ријечи.*

Петар Љубарда

Ове године обиљежава се сто педесет година од рођења Марка Крстовог Греговића, који је својим дјеловањем одиграо значајну улогу у развоју савremenog црногорског сликарства с краја XIX и прве половине XX вијека. Поред браће Анастаса и Шпира Боцарића, Илије Шобајића, Шпира Ђурановића, Греговић припада првој школованој генерацији домаћих умјетника који су образовање стицали на европским академијама од Беча, преко Атине, Венеције, Минхена, а самим тим постали зачетници савremenog сликарства на црногорским просторима.

Међутим, име Марка Греговића ће трајно остати забиљежено као аутора прве ликовне изложбе код нас, а текстови везани за овај значајан датум, у црногорској историји умјетности као нека врста претходнице ликовне критике. Ондашња штампа, односно лист „Глас Црногорца“, 30. јула 1896. године биљежи: „Г. Греговић, млади сликар из Боке, изложио је у салону Вулетићеве гостионице неке своје радње. Слике су двије: 'Црногорац на стражи' и 'Св. Петар и Павао'. Ова посљедња, мала слика, показује црквено сликарство Греговићево. Није ништа изванредно да би човијек зажелио да том сликом украси своју кућу, али на сваки начин препоручамо најбоље сликарса нашијем црkvама. Сасвим је друга радња 'Црногорац на стражи'. То је прост Куч, којега је сликар изабрао за предмет своје кичице и већ избор тог типа открива лијеп таленат умјетников, што у највећој мјери потврђује израда ове слике, која се одликује колоритом, цртежом и истинитошћу типа. Рекли бисте да је то глава живог човијека, да ће сада проговорити, да оне очи гледају.“

У наставку текста критичар испољава одушевљење и каже: „Ми се нијесмо могли од ње одвојити и сада разумијемо хвалу којом у Котору обасипљу младог умјетника који заслужује мецена да се усаврши.“

Међутим, то није крај писању о сликару Греговићу, јер од 6. октобра, такође у „Гласу Црногорца“, налазимо сљедећу вијест: „Нарочити одбор Цетињског грађанства, који је био установио да се набави један дар, да се понесе принцу напуљском за успомену од грађанског одбора је Греговићева слика 'Црногорац на стражи' о којој смо већ говорили. Слика је у лијепом оквиру од масивне ораховине умјетнички израђеном у Тријесту, са складнијем натписом. Слику ће донијети Њ. К. В. Принцу једно изасланство грађана.“

Кастел Ластіва ѹочеїком XX вијека

Марко је рођен у Кастел Ластви, данашњем Петровцу, 29. маја 1867. године, у добростојећој и угледној породици, од оца Крста Греговића, који је са знатним иметком могао да приушти талентованом дјечаку, послије основног образовања, школовање на Академији у Бечу, ондашњем центру ликовности за многе умјетнике са јужнословенских простора: од Грчке, Србије, Бугарске, Румуније. Прецизније речено, ова Академија, постала је нека врста бастиона традиционалног сликарства. Остало је исто забиљежена и као носилац европеизације умјетности, јер се у њој јавља грађански портрет, али касније тај примат преузима Минхен као нови центар ликовног образовања.

Подаци из архиве Бечке академије, које износе Вера Ристић и др Катарина Амброзић, потврђују да је Марко Греговић уписан у општи одсјек за сликарство 1884/85. године. Такође је записано и сљедеће: „Греговић Марко, рођен у Кастел Ластви 29. маја 1867. године, православне вјери исповијести; отац земљопосједник у Кастел Ластви; школска спрема: четири разреда основне школе. Успјех – цртање по антици: добар; вриједноћа: добар; напредовање: задовољава; владање: одличан; анатомија: добар; перспектива: добар.“

У вријеме његовог школовања које је провео на овој Академији опредијелио се за академски реализам, који је годио његовој природи, што је и евидентно у највећем броју насликаних портрета.

О сликару Марку Греговићу сачувано је веома мало писаних трагова, многа дјела су уништена, а судбина је хтјела да не остави директних наслеђеника. На основу сачуваних радова, овај мали, али несумњиво значајан опус за историју црногорског савременог сликарства, може се подијелити на три тематске цјелине: портрети, религиозна композиција и пејзаж којим доминира историјска фигура као што је случај са „Дјевојком са лајтом“ („Косовка дјевојка“) која се налази у ризници манастира Прасквица. На њој је сликар изbjегао ону строгост и прецизност основне композиције и цртежа, која је карактеристична црта свих његових портрета насталих под снажним утицајем академског реализма. Занимљиво је истаћи да је академско присуство било толико изражено, па га се није ослободио ни на својим путовањима по Србији и Дубровнику, где је већ у великој мјери заступљен импресионизам.

Када је ријеч о Греговићевим дјелима, портрети су несумњиво најзначајнији у његовом стваралаштву и то они репрезентативног карактера на којима су главни актери познати грађани с Приморја и Црне Горе. Радо је сликао и угледне личности из Паштровића, а нарочито су га занимала свештена лица, што је и за очекивати када нам је позната чињеница да потиче из породице која је дала истакнуте личности у области свештеничког живота. Из Историјског архива у Котору, архиве манастира Прасквице, односно „Паштровских исправа I“, бр. 229, сазнајемо да су у породици Греговић из Кастел Laстве поникли Нико Марков Греговић (прокуратор цркве Св. Петке у Дубовици, 1745), поп Јово Ђуров Греговић, један од свештеника у Паштровићима (1810–1813), и поп Владимир Андријин Греговић, лични пријатељ Љубе Ненадовића, који га помиње у својим записима из Црне Горе.

Можемо са сигурношћу потврдити да нијесу сви Греговићеви портрети уједначеног квалитета, али оно што је свакако најважније је чињеница да осим умјетничког посједују изузетан документарни значај јер представљају трајну забиљешку о појединим личностима онога времена.

Десетак портрета који су углавном власништво Народног музеја Црне Горе на Цетињу и ризнице манастира Прасквица, јасна су потврда сликарске зрелости и квалитета које садржи овај мали, али изузетно важан Греговићев опус. Сви портрети су насликаны у затвореном простору, без присуства дневне светлости, са потенцираним цртежом у лицу насликаног, тамног и тврдог колорита сведеног на свега неколико боја. У академском маниру брижљиво осликова све детаље како на лицу тако и на битним елементима одјеће портретисаних. Сви портрети почивају на апсолутном поштовању правила перспективе и анатомије.

Насликао је највећи број мушких портрета и то у временском периоду од 1888. до 1895. године, од којих су четири у сталној поставци Умјетничког музеја Црне Горе на Цетињу, и то онај са лицом Луке Магуде и Ивана Перазића. Њима се придружује и портрет Филипа Мартиновића Бајиће, као и Ђорђа Петровића Његоша, који је истовремено још једна тврђња да је државничко-политички статус породице, Марковог оца Крста и стрица Јова, несумњиво утицао и на велико пријатељство Греговића са династијом Петровића о чему је записано и у збирци Архивског одсјека у Будви, где наилазимо и на веома занимљив подatak о Јовановом сину Душану: „На Цетињу је дуго година био на служби маршал двора, а неко вријеме био је министар иностраних послова кнежевине Црне Горе. Умро је још доста млад. Као таквима породици Греговић су: 'увијек била врата отворена у црногорски двор.'“

У ризници манастира Прасквица налази се једини сачувани портрет сликара Марка Греговића са женским лицом, урађен уљем на платну, на коме је насликана попадија проте цариградског Владимира Греговића. Ни на овој слици аутор није одустао од прецизног и беспрекорног цртежа као и боје сведене на тамније тонове. У власништву истог манастира су још два изванредна портрета. Један је са лицом сликаревог дједа Марка, који је урађен видно пажљиво, са доста топлине и изванредним потезима четкице на изради старчеве сиједе браде која даје и специфичност насликаном лицу, као и посебна светлост у очима портретисаног.

Сва снага, умијеће и сликарска зрелост исијава из његовог најзначајнијег и најрепродукованijeg портрета Висариона Љубише, који се налази на централном мјесту у манастирској трпезарији иза чуvenог монолитног стола од црвеног камена, за којим је засиједала паштровска Банкада. Поштовање и чињеница да је Греговић одлучио да наслика једну особену личност из Паштровића, који се замонашио и постао јеромонах управо у Прасквици, а 1882. и митрополит црногорско-приморски, затим ректор и професор у Цетињској богословији, као и министар просвјете, учинили су да млади али сликарски сазрио умјетник у 31. години према фотографији наслика овај особени портрет који је сигурно обиљежио његов стваралачки опус у пуном смислу те ријечи. Љубиша је умро 1884. године када Греговић уписује Академију у Бечу, али послије неколико година се враћа у завичај и 1898. израђује ово, слободно можемо рећи, ремек-дјело свога

стваралаштва. Портрет Висариона Љубише је управо прави примјер репрезентативног допојасног портрета са израженим осjeћајем за однос формата, платна и фигуре. Позадина је једнобојна, mrко-смеђа, из које доминира педантан цртеж, увјерљива модулација, свјесно инсистирање на јасно освијетљеном лицу и бради портретисаног. Необична текстура одоре и накит на свештениковим грудима су доказ оплемењеног академског реализма, који је касније више разрадио на композицијама са религиозном тематиком.

Греговић је радио на иконостасима како на Приморју тако и у другим срединама, али их је сачувано веома мало. Његов иконостас у Саборној цркви у Мостару у потпуности је уништен у Другом свјетском рату. Потврда његовог мајсторства у области иконописа је олтарска преграда цркве Св. Тројице у манастиру Режевићи, затим икона Христа и икона Св. Козме и Дамјана за манастир Грађиште. Иконописао је иконостас у новијој цркви Св. Стефана, саграђеној 1885. године на Светом Стефану.

На основу најновијих истраживања, које је Луција Ђурашковић изнијела још 2006. године, истиче се да је иконопис у Боретима у цркви Успења Богородице, као и новији иконостас у цркви Св. Тројице у Будви, управо рад овог надасве надареног умјетника.

Посматрајући његов рад у области религиозне композиције, можемо закључити нешто израженије и слободније идеје у постављању саме композиције, третирање ликова и коришћење знатно свијетлијих и ведријих тонова. Када је у питању иконографска страна, Греговић се јасно придржавао канона и захтјева православне цркве, али уз још присутне касновизантијске елементе које је настојао да измири.

У vrijeme боравка у Мостару, на изради иконостаса на самом почетку XX вијека, који је, како је већ истакнуто, у потпуности касније уништен, додогдила се занимљива преписка између проте Јова Ђућина, који је 1907. упутио чланак увриједљиве садржине објављен у „Дубровнику“ на адресу сликара Греговића, који тобоже, није „дењао“ да се одазове да изради иконе за которску православну цркву. Редакција листа „Дубровник“ није објавила Греговићев одговор, али је то учинио часопис „Народ“, бр. 50 (стр. 1–2) у Мостару.

Посљедње године живота сликар Марко Греговић провео је у Београду, и из тог периода нема сачуваних слика јер су уништене током рата. Пребивалиште му је било у хотелу „Империјал“, где је живио расипничким, боемским животом, проводећи вријеме у пићу и коцки. Због таквог начина живота, веома је брзо потрошио имовину наслијеђену од оца, па наступа најтежи период када умире у Београду, где је сахрањен у трошку београдске општине.

Колико је овај сликар запостављен, а многим генерацијама, нажалост, његово дјело непознато, показују и неке недоумице о његовом животу и раду. Ријеч је о појединим текстовима ликовних критичара, као што су уважени Олга Перовић и Вељко Ђурић, који су при изучавању почетака савременог црногорског сликарства, у коме Греговић дефинитивно има посебно мјесто, помињали као годину сликарске смрти 1939. годину. Међутим, недоумице су исправљене када је демант господина Николе Греговића из Београда објављен у листу „Побједа“ 1968. године, са тачно документованим датумом смрти сликара Марка Греговића – 31. мај 1941. године.

Данас од породице Крста и Јова Греговића нема више потомства и дом им се угасио. Поводом стогодишњице од прве ликовне изложбе у Црној Гори, као и првих текстова о њој, Греговићев родни град је у децембру 1996. године уприличио изложбу у петровачкој галерији у Спомен дому „Црвена комуна“, која од тада носи назив „Марко К. Греговић“. Иста галерија је тим поводом откупила од једне петровачке породице уље на платну са темом женског акта, која се прикључила малом броју Греговићевих сачуваних дјела. Греговићева изложба је у јануару 1997. уприличена у просторијама будванске Модерне галерије коју је пратио скроман каталог, али свакако и начин да се љубитељи сликарства подсјете и мало боље упознају са његовим стваралаштвом.

На крају, остаје нам да нагласимо да је бројем остварења његов сликарски опус доста сиромашан, али ликовно изузетно вриједан и значајан, јер их је радио један од првих школованих црногорских умјетника, који је и утемељивач савременог сликарства у нашој земљи. Сликар Марко Грековић је на овај начин пронио славу завичаја и својих Паштровића. Зато његово дјело заслужује пуни публицитет и поштовање, јер је једном давно записано, да је „умјетност златан плод материјалног и духовног изобиља а умјетник је оличено језгро од духа оног времена и народа у коме се родио.“

Будва, новембар 2017. године

Драгана Ивановић
историчарка умјетности

Свештеник Марко Грековић (сликарев дјед)

година непозната, уље на платну, 41,6 x 32 цм, вл. манастира Прасквица, Свети Стефан

Портрет мушкарца

година непозната, уље на платну, 63 x 47 цм, вл. Народног музеја Црне Горе, Цетиње

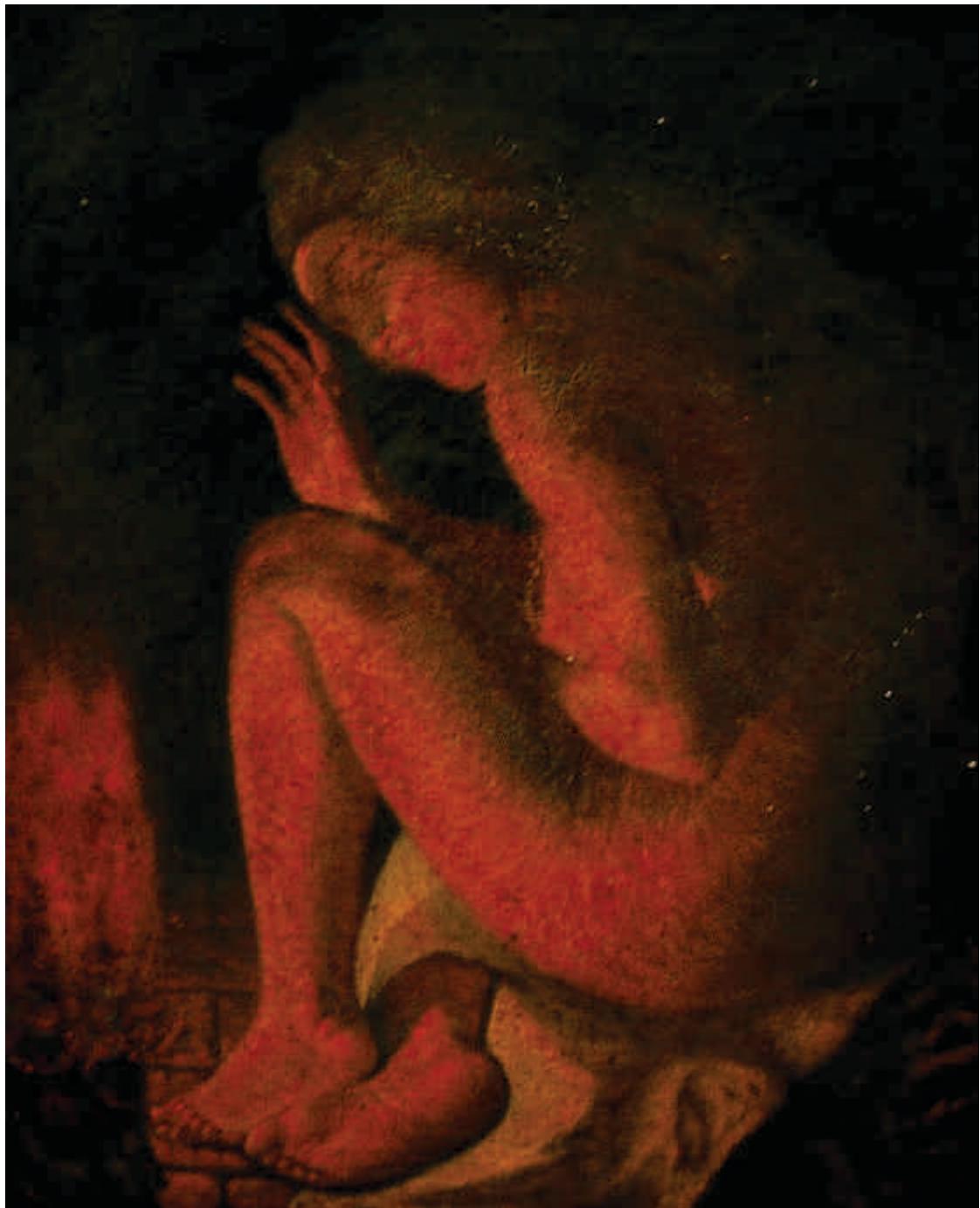
Попадија проте цариградског Владимира Греговића

година непозната, уље на платну, 50 x 40 цм, вл. манастира Прасквица, Свети Стефан

Дјевојка са лаутом (Косовка дјевојка)

година непозната, уље на платну, 69 x 55,5 цм, вл. манастира Прасквица, Свети Стефан

Акт

година непозната, уље на платну, 62,5 x 50,5 цм, вл. ЈУ Музеји и галерије Будве

ИЗ РУКОПИСА НИКА Л. ПЕРАЗИЋА О ПАШТРОВСКИМ ПОЈЕДИНЦИМА КРОЗ XIX И XX ВИЈЕК

Браћа Крсто и Јово Митров Греговић још прве половине 19. вијека отишли су у Цариград. Људи од великог подузетничког духа имали су своје каменоломе (магдане) код Цариграда. Радили су и многе друге подузетничке послове и зарадили лијепу суму новца за оно доба. Оба брата поред тога што су били добри организатори разних послова били су и лијепе вањшине. Лијепо физички грађени давали су тип наше српске расе. Јово се оженио у Цариграду за неку отмјену Гркињу.

Пошто су зарадили прилично новца, дошли су из Цариграда дома у Петровацу. Онда се говорило да овој браћи не може нестати новца док су живи. Озидали су са себе, онда па још и данас најљепшу кућу у Петровцу, баш ту исту и једину у којој данас постоји хотел Сутјеска. Корисно ова кућа, рађена је као стан за два брата. Сваки од њих имао је салон умјетнички молован, тако да се та умјетност била потпуно очувала. Послије ослобођења 1946. год. наши људи са Цетиња говорили су да треба та два салона сачувати као умјетност. Али приликом унутрашње прераде за хотел поништени су. У овако лијепо озиданој кући, дошла је и Јовова млада Гркиња. Донијела је у кућу клавир (пјанофонте) назад око 85–90 то је прва до сада и пољедња кућа у Петровцу у коју је ушао клавир.

Ова два брата узимали су и овдје предузетничке послове у Бару. Јово је имао сина Душана, који је на Цетињу дуго био на служби маршал двора а неко вријеме је био министар иностраних послова на двору. Умро је још доста млад.

Најмлађи син Крстов, Марко је био стасит, лијепог вањског изгледа, по професији академски сликар. Радио је многе портрете и као портретиста био је велики мајstor.

Браћа Греговићи били су велики пријатељи династије Петровић и као таквим увијек су лако отворена врата у црногорском двору. Данас од браће Крста и Јова Греговића нема више потомства и дом се угасио.

* Из збирке фотокопија бр. 51 (ПОПЕР), Државни архив Црне Горе – Архивски одсјек Будва.

Исус Христ

година непозната, уље на платну, 81 x 41 цм, вл. цркве Св. Томе, Жуковица

Св. Козма и Дамјан

1929. уље на платну, 84 x 61 цм, вл. манастира Градиште, Буљарица

Богородица

крај XIX вијека, уље на платну, 54,7 x 34,8 цм, вл. цркве Св. Тројице, Стари град, Будва

Св. апостол Тома

1889. уље на платну, 69 x 55 цм, вл. Невенке Греговић, Петровац на Мору

Св. Кирило и Методиј

крај XIX вијека, уље на платну, 87,5 x 48 цм, вл. цркве Св. Тројице, Стари град, Будва

Св. Козма и Дамјан

крај XIX вијека, уље на платну, 87,5 x 48 цм, вл. цркве Св. Тројице, Стари град, Будва

Св. великомученик Ђорђе

крај XIX вијека, уље на платну, 55, 6 x 38, 2 цм, вл. цркве Св. Троице, Стари град, Будва

Св. Владимир

крај XIX вијека, уље на платну, 55, 6 x 38, 2 цм, вл. цркве Св. Троице, Стари град, Будва

Св. апостол Павле

крај XIX вијека, уље на платну, 55,6 x 38,2 цм, вл. цркве Св. Тројице, Стари град, Будва

Св. пророк Илија

крај XIX вијека, уље на платну, 56,5 x 37,3 цм, вл. цркве Св. Тројице, Стари град, Будва

Св. отац Николај

крај XIX вијека, уље на платну, 56 x 38,2 цм, вл. цркве Св. Троице, Стари град, Будва

Св. пророк Исаја

крај XIX вијека, уље на платну, 56,5 x 37,2 цм, вл. цркве Св. Троице, Стари град, Будва

Св. Симеон Богопримац

крај XIX вијека, уље на платну, 56 x 38 цм, вл. цркве Св. Троице, Стари град, Будва

Св. апостол Симон

крај XIX вијека, уље на платну, 55,7 x 38 цм, вл. цркве Св. Троице, Стари град, Будва

Вознесење Господње

крај XIX вијека, уље на платну, 56, 5 x 38, 2 цм, вл. цркве Св. Тројице, Стари град, Будва

КАТАЛОГ ИЗЛОЖЕНИХ РАДОВА

1. Митрополит Висарион Љубиша, 1898. уље на платну, 85,5 x 59,5 цм, вл. манастира Прасквица, Свети Стефан
2. Свештеник Марко Греговић, година непозната, уље на платну, 41,6 x 32 цм, вл. манастира Прасквица, Свети Стефан
3. Попадија проте цариградског Владимира Греговића, година непозната, уље на платну, 50 x 40 цм, вл. манастира Прасквица, Свети Стефан
4. Портрет мушкарца, година непозната, уље на платну, 63 x 47 цм, вл. Народног музеја Црне Горе, Цетиње
5. Акт, година непозната, уље на платну, 62,5 x 50,5 цм, вл. ЈУ Музеји и галерије Будве
6. Ђевојка са лајтом (Косовка ђевојка), година непозната, уље на платну, 69 x 55,5 цм, вл. манастира Прасквица, Свети Стефан
7. Исус Христ, 1929. уље на платну, 84 x 61 цм, вл. манастира Грађиште, Буљарица
8. Св. Козма и Дамјан, 1929. уље на платну, 84 x 61 цм, вл. манастира Грађиште, Буљарица
9. Св. апостол Тома, 1889. уље на платну, 69 x 55 цм, вл. Невенке Греговић, Петровац на Мору
10. Исус Христ, година непозната, уље на платну, 81 x 41 цм, вл. цркве Св. Томе, Жуковица (рестауриала Ружица Васић, сликарка–рестаураторка, Београд, 2010)
11. Св. Кирило и Методије, крај XIX вијека, уље на платну, 87,5 x 48 цм, вл. цркве Св. Тројице, Стари град, Будва
12. Св. Козма и Дамјан, крај XIX вијека, уље на платну, 87,5 x 48 цм, вл. цркве Св. Тројице, Стари град, Будва
13. Св. Александар Невски, крај XIX вијека, уље на платну, 56 x 36 цм, вл. цркве Св. Тројице, Стари град, Будва
14. Св. апостол Симон, крај XIX вијека, уље на платну, 55,7 x 38 цм, вл. цркве Св. Тројице, Стари град, Будва
15. Св. апостол Андреј, крај XIX вијека, уље на платну, 55,7 x 38 цм, вл. цркве Св. Тројице, Стари град, Будва
16. Св. Симеон Богопримац, крај XIX вијека, уље на платну, 56 x 38 цм, вл. цркве Св. Тројице, Стари град, Будва
17. Вознесење Господње, крај XIX вијека, уље на платну, 56,5 x 38, 2 цм, вл. цркве Св. Тројице, Стари град, Будва
18. Св. апостол Петар, крај XIX вијека, уље на платну, 55,7 x 38,2 цм, вл. цркве Св. Тројице, Стари град, Будва
19. Св. Владимир, крај XIX вијека, уље на платну, 55,6 x 38,2 цм, вл. цркве Св. Тројице, Стари град, Будва
20. Св. Стефан архиђакон, крај XIX вијека, уље на платну, 56,5 x 37,2 цм, вл. цркве Св. Тројице, Стари град, Будва
21. Св. апостол Павле, крај XIX вијека, уље на платну, 55,6 x 38,2 цм, вл. цркве Св. Тројице, Стари град, Будва
22. Богородица, крај XIX вијека, уље на платну, 54,7 x 34,8 цм, вл. цркве Св. Тројице, Стари град, Будва
23. Св. великомученик Ђорђе, крај XIX вијека, уље на платну, 55,6 x 38,2 цм, вл. цркве Св. Тројице, Стари град, Будва
24. Св. апостол Тадеј, крај XIX вијека, уље на платну, 55,6 x 38,2 цм, вл. цркве Св. Тројице, Стари град, Будва
25. Св. пророк Илија, крај XIX вијека, уље на платну, 56,5 x 37,3 цм, вл. цркве Св. Тројице, Стари град, Будва
26. Св. пророк Исаја, крај XIX вијека, уље на платну, 56,5 x 37,2 цм, вл. цркве Св. Тројице, Стари град, Будва
27. Св. Јаков Алфејев, крај XIX вијека, уље на платну, 56 x 38 цм, вл. цркве Св. Тројице, Стари град, Будва
28. Св. апостол Матеј, крај XIX вијека, уље на платну, 38 x 55 цм, вл. цркве Св. Тројице, Стари град, Будва
29. Св. Спиридон епископ Тримифунски, крај XIX вијека, уље на платну, 56,5 x 37,2 цм, вл. цркве Св. Тројице, Стари град, Будва
30. Св. великомученик Димитрије, крај XIX вијека, уље на платну, 56 x 38,2 цм, вл. цркве Св. Тројице, Стари град, Будва
31. Св. Василије Острошки, крај XIX вијека, уље на платну, 54 x 36,4 цм, вл. цркве Св. Тројице, Стари град, Будва
32. Св. апостол Јаков Алфејев, крај XIX вијека, уље на платну, 56,2 x 37,2 цм, вл. цркве Св. Тројице, Стари град, Будва
33. Св. апостол Тома и св. пророк Илија, крај XIX вијека, уље на платну, 60,2 x 46,7 цм, вл. цркве Св. Тројице, Стари град, Будва
34. Св. апостол Тома, крај XIX вијека, уље на платну, 55, 5 x 38,2 цм, вл. цркве Св. Тројице, Стари град, Будва
35. Св. Сава архиепископ српски, крај XIX вијека, уље на платну, 54 x 36,2 цм, вл. цркве Св. Тројице, Стари град, Будва
36. Св. отац Николај, крај XIX вијека, уље на платну, 56 x 38,2 цм, вл. цркве Св. Тројице, Стари град, Будва
37. Св. архангел Михаило, крај XIX вијека, уље на платну, 55,7 x 35,2 цм, вл. цркве Св. Тројице, Стари град, Будва
38. Св. Стефан Архиђакон, крај XIX вијека, уље на платну, 55 x 34 цм, вл. цркве Св. Тројице, Стари град, Будва

Издавач: ЈУ Музеји и галерије Будве

За издавача: мр Луција Ђурашковић

Организатор: Спомен дом „Црвена комуна”

За организатора: мр Милијана Истијановић и Душан Медин

Поставка изложбе: мр Драган Мијач Бриле

Техничка реализација: Мирољуб Грубић

Уредник издања: Душан Медин

Лектура и коректура: Мирољуб Каровић

Репродукције: Дарко Мандић, Мирољуб Грубић

и Агенција Copyright

Дизајн: мр Татијана Мартиновић Радовић

Штампа: Опус 3, Подгорица

Тираж: 300

CIP - Каталогизација у публикацији
Национална библиотека Црне Горе, Цетиње

ISBN 978-86-433-0069-5

COBISS.CG-ID 34315280